

Algemene toelichting

Op 1 juli 2004 is de Wet elektronisch bestuurlijk verkeer (Webv) in werking getreden, waarbij in afdeling 2.3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) regels zijn opgenomen die het kader schetsen voor het verkeer langs elektronische weg tussen burgers en bestuursorganen. Ook het langs elektronische weg indienen van een bezwaarschrift valt daaronder.

De wet dwingt bestuursorganen niet om van de elektronische weg gebruik te maken, maar biedt de randvoorwaarden waaraan een bestuursorgaan moet voldoen als het voor een bepaald onderwerp voor de elektronische weg kiest. De wet biedt een algemeen kader waarin wordt geregeld wanneer verkeer langs elektronische weg is toegestaan en aan welke voorwaarden dat verkeer moet voldoen, wil het even betrouwbaar zijn als het reguliere schriftelijk verkeer. Dit algemene kader moet door overheden nader worden ingevuld.

Door de inwerkingtreding van de Webv is het dus in beginsel mogelijk om berichten, zoals een bezwaarschrift, langs elektronische weg aan de gemeente te zenden. Echter, dit kan uitsluitend als de gemeente uitdrukkelijk kenbaar heeft gemaakt dat deze weg is geopend (kenbaarheidsvereiste).

In aanvulling op de regels die op grond van de Webv gelden voor elektronisch berichtenverkeer, kan de gemeente eisen stellen aan het gebruik van de elektronische weg. Zij moet dan wel nadere regels stellen in de vorm van een verordening.

De gemeente Haren heeft naast de mogelijkheden om schriftelijk of per fax bezwaar te maken, de 'elektronische deur' voor het indienen van bezwaarschriften opengezet en stelt daarbij de voorwaarde dat daarbij gebruik gemaakt wordt van DigiD. Dat betekent dat er nadere regels gesteld moeten worden. Onderhavige verordening bevat deze eisen.

De Webv geeft ook regels voor de situatie dat de gemeente een elektronisch bericht aan een geadresseerde wil sturen (artikel 2:14 Awb). De verordening beperkt zich tot de situatie dat elektronisch ingediende bezwaarschriften in *ontvangst* kunnen worden genomen, maar dat de *afhandeling* schriftelijk verloopt. Gewone elektronische berichten, zoals 'informele' e-mailberichten, kunnen wel elektronisch beantwoord worden.

Tot slot zijn er ook andere formele wetten die iets regelen over het elektronisch in ontvangst moeten kunnen nemen van aanvragen of over het moeten kunnen verzenden van besluiten. Hierbij kan gedacht worden aan de producten die de Dienstenrichtlijn en Dienstenwet raken en producten die verband houden met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Deze wetten gaan vóór deze Verordening.